

NIEUWE WORTELS

Linda Alabdeh

Het koor was het enige dat me vorig jaar op de been hield. Dit is een van de mooiste dingen sinds ik naar Nederland ben gekomen. Een vriend van me gaf me een nummer om te bellen en ik moest een opname van mijn stem sturen. De persoon vond mijn stem leuk en stuurde me de locatie en tijd voor repetities. Deze persoon was Majed, de maestro van het Tarab Koor. Zingen is voor mij meer een hobby. Als ik zing voel ik me goed, ik wilde meer zingen. Dus ik besloot mee te doen.

Ik hou van architectuur en de geschiedenis van gebouwen. Mensen zijn altijd op zoek naar moderne dingen, maar die nieuwe gebouwen zullen in de toekomst ook oud zijn. Ik vind het daarom leuk om te analyseren hoe je woningen en kantoren kunt verbeteren, heb interesse in openbare gebouwen, met name stations. Dit is waar mensen verbinding maken en reizen, ik wil graag een plek maken waar mensen met elkaar communiceren, in plaats van naar hun telefoon te staren. Het gaat over leven in het moment en het ontmoeten van andere mensen. Je kunt de president ontmoeten zonder te weten dat hij het is, het gaat niet om diepe gesprekken, maar juist om connecties.

Het draait allemaal om verbinden, verbinden met mensen, misschien omdat ik me niet verbonden voel met mezelf. Mensen verbinden is voor mij zonder verwachtingen, maar gaat over elkaar accepteren. Gewoon oké zijn met de diversiteit van mensen. Ik hou van Delft. De mensen daar voelen hartelijk aan. Ik woonde vroeger bij mijn ouders in Alkmaar en de mensen daar lachen altijd en ik vond ze aardig. Ik had de optie om in Syrië te blijven, maar ik besloot naar Nederland te reizen omdat ik architectuur wilde studeren. Toch was ik teleurgesteld dat de studenten hier zo jong zijn en weinig andere interesses in het leven hebben en er een andere manier van denken op nahouden. Het systeem in Syrië is hard. Je moet een score van 90% halen om architectuur te mogen studeren.

Het eerste jaar was erg zwaar voor mij, met al het reizen, studeren en de Nederlandse taal. Ik werkte bij Hema en hield vooral van de oudere mensen. Ze wachten geduldig tot ik mijn zinnen afmaakte. Ik heb ook geleerd om beleefd te zijn en 'alsjeblieft' te zeggen, maar het moet 'alstublieft' zijn als je praat met oudere mensen die je niet kent. De meeste van mijn collega's waren ouder en sommigen waren erg jong, maar ik praatte altijd met iedereen in de pauze. Ze waren zo aardig. Ooit had ik een vriend van me verloren en ze waren zo lief en bleven me knuffelen. Ze deden altijd leuke dingen, niet alleen omdat we samenwerkten, maar omdat het uit het hart kwam en dat voel je echt.

Het koor bestaat uit een mix van mensen, de meesten ouder dan ik. Iedereen is open, aardig en warm. Ik ben hier erg blij mee, het kost me niet veel moeite om in contact te kunnen komen, want iedereen heeft al veel meegemaakt. Zodat ze me kunnen accepteren en begrijpen. Ik vertelde al mijn vrienden over het koor omdat ik er zo verliefd op was. Vier van hen sloten zich bij mij aan bij en zingen nu ook bij het koor. Het koor zorgt ervoor dat ik me meer op mijn gemak voel, ik voel me thuis en heb plezier, kan gewoon mezelf zijn. Ik had niet verwacht dat ik op zo'n plek geaccepteerd zou worden.. Maar ik wordt gewoon geaccepteerd zoals ik ben. Je voelt gewoon de liefde.

De muziek die we uitvoeren is deel van onze geschiedenis, heel traditioneel. Net als de liedjes van Fairuz. Veel Syriërs of Arabische mensen kunnen hun ochtend niet beginnen zonder naar haar te luisteren. Maar ik wil meer van mijn cultuur laten zien, en ik geef iedereen in het koor graag de kans zoals ik die had, om solo te zingen. Zo tonen we de verscheidenheid aan talent die in ons koor leeft.

Ik ben Linda en ik ben 24. Ik kom uit Damascus, Syrië en ben in 2017 naar Nederland gekomen. Mijn broertje was 13 jaar toen hij naar Nederland kwam en hij bracht ons gezin weer samen, op mijn oudste zus met haar gezin na, we missen dit deel van de familie, maar we zijn toch samen.

Linda Alabdeh, *studente & zangeres*